

LJN: BO9568, Rechtbank Arnhem , 05/800293-10 Print uitspraak

Datum uitspraak: 03-01-2011

Datum publicatie: 03-01-2011

Rechtsgebied: Straf

Soort procedure: Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie: De militaire kamer veroordeelt Nederlandse militair voor zware mishandeling van zijn ex-vriendin op 30 maart 2010 in Rijswijk en legt hem een gevangenisstraf op voor de duur van 150 dagen, waarvan 37 dagen voorwaardelijk, met de bijzondere voorwaarden van verplicht reclasseringscontact en een behandelverplichting. Voorts moet de militair € 902,00 aan schade vergoeden aan zijn ex-vriendin. De militair trapte het slachtoffer tegen het lichaam en in het gezicht. Het slachtoffer liep daardoor een blijvend litteken in het gezicht op. De militaire kamer kwalificeert dit als zwaar lichamelijk letsel. De militaire kamer is, overeenkomstig de eis van de officier van justitie, van oordeel dat de zware mishandeling niet kan worden aangemerkt als poging doodslag. De militaire kamer spreekt de militair vrij van bedreiging van een collega van zijn ex-vriendin en van andere tenlastegelegde mishandelingen van zijn ex-vriendin die eerder in Rijswijk zouden hebben plaatsgevonden.

Uitspraak

RECHTBANK ARNHEM

Sector strafrecht

Militaire Kamer

Promis II

Parketnummer : 05/800293-10

Datum zitting : 19 juli 2010 en 20 december 2010

Datum uitspraak : 3 januari 2011

TEGENSPRAAK

In de zaak van

de officier van justitie in het arrondissement Arnhem

tegen

naam : [verdachte],

geboren op : [geboortedatum] te [geboorteplaats],

adres : [adres],
plaats : [woonplaats].

Raadsman: mr. J.F. van Halderen, advocaat te Haarlem.
Officier van justitie: mr. J.C. Stikkelman.

1. De inhoud van de tenlastelegging

Aan verdachte is, na een op 19 juli 2010 door de militaire kamer toegewezen vordering wijziging tenlastelegging, tenlastegelegd dat:

1.

hij op of omstreeks 30 maart 2010 te Rijswijk, ter uitvoering van het voornemen en het misdrijf om opzettelijk K.A.C.C.A. [slachtoffer1] van het leven te beroven, opzettelijk met een (vlinder)mes, althans een scherp/puntig voorwerp, meermalen, althans eenmaal, in de richting van het gezicht en/of hals van die [slachtoffer1] heeft gestoken, althans een of meer stekende bewegingen in de richting van het gezicht en/of hals van die [slachtoffer1] heeft gemaakt en/of voornoemde [slachtoffer1] meermalen, althans eenmaal, (met geschoeide voet) in/tegen het gezicht/hoofd en/of buik, althans het lichaam heeft geschopt en/of heeft gestompt en/of heeft geslagen, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

althans, indien het vorenstaande onder 1 niet tot een veroordeling leidt:

hij op of omstreeks 30 maart 2010 te Rijswijk aan een persoon genaamd K.A.C.C.A. [slachtoffer1], opzettelijk zwaar lichamelijk letsel (blijvend(e)) litteken(s), heeft toegebracht, door deze opzettelijk (met geschoeide voet) meermalen, althans eenmaal, in/tegen het gezicht/hoofd en/of buik te schoppen en/of te stompen en/of te slaan;

meer subsidiair

hij op of omstreeks 30 maart 2010 te Rijswijk, opzettelijk mishandelend een persoon (te weten K.A.C.C.A. [slachtoffer1]) (met geschoeide voet) meermalen, althans eenmaal, in/tegen het gezicht/hoofd en/of buik heeft geschopt en/of heeft gestompt en/of geslagen, waardoor deze letsel heeft bekomen en/of pijn heeft ondervonden;

2.

hij op of omstreeks 30 maart 2010 te Rijswijk M.A. [slachtoffer2] heeft bedreigd met enig misdrijf tegen het leven gericht, althans met zware mishandeling, door opzettelijk dreigend met een (vlinder)mes, althans een scherp/puntig voorwerp,

een of meer stekende bewegingen in de richting van het gezicht en/of hals, althans het lichaam van die [slachtoffer2] te maken;

3.

hij op een of meer tijdstippen in of omstreeks de periode van 01 april 2009 tot en met 31 januari 2010, althans in of omstreeks de maand april 2009, te Rijswijk opzettelijk mishandelend een persoon (te weten K.A.C.C.A. [slachtoffer1]), heeft geslagen en/of gestompt en/of geschopt en/of een "knetje" heeft gegeven en/of aan de haren heeft getrokken, waardoor deze letsel heeft bekomen en/of pijn heeft ondervonden;

2. Het onderzoek ter terechtzitting

De zaak is laatstelijk op 20 december 2010 ter terechtzitting onderzocht. Daarbij is verdachte verschenen. Verdachte is bijgestaan door mr. J.F. van Halderen, advocaat te Haarlem.

De officier van justitie heeft geëist dat verdachte ter zake het onder 1 primair tenlastegelegde zal worden vrijgesproken en ter zake van het onder 1 subsidiair, 2 en 3 tenlastegelegde zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van 6 maanden, waarvan 125 dagen voorwaardelijk en met aftrek van de tijd dat verdachte in verzekering en in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht, met een proeftijd van 2 jaren en met als bijzondere voorwaarde verplicht reclasseringstoezicht en het volgen van een agressieregulatie-training voor verdachte.

De officier van justitie heeft voorts verzocht dat de vordering van de benadeelde partij K.A.C.C.A. [slachtoffer1] zal worden toegewezen en heeft gevorderd dat er een schadevergoedingsmaatregel ex artikel 36f van het Wetboek van Strafrecht wordt opgelegd tot het gevorderde bedrag, bij gebreke van betaling en verhaal te vervangen door 21 dagen hechtenis.

Verdachte en zijn raadsman hebben het woord ter verdediging gevoerd.

3. De beslissing inzake het bewijs

Vrijspraak ten aanzien van het onder 1 primair tenlastegelegde

Aan de verdachte is onder 1 primair, kort gezegd, tenlastegelegd dat hij opzettelijk K.A.C.C.A. [slachtoffer1] (verder: [slachtoffer1]) van het leven heeft willen beroven door haar met een mes meerdere malen te steken dan wel stekende beweging te maken in de richting van haar gezicht of hals en door haar tegen het hoofd en lichaam te schoppen en slaan.

De militaire kamer is van oordeel dat niet is komen vast te staan dat verdachte [slachtoffer1] met een mes heeft gestoken of stekende bewegingen in de richting van haar gezicht of hals heeft gemaakt.

De militaire kamer is verder van oordeel dat evenmin is komen vast te staan dat de overige tenlastegelegde handelingen gericht waren op het beroven van het leven van [slachtoffer1] of dat verdachte de aanmerkelijke kans voor lief heeft genomen dat [slachtoffer1] door het door

hem toegepaste geweld zou komen te overlijden. De militaire kamer is dan ook met de officier van justitie en de verdediging van oordeel dat hetgeen verdachte onder feit 1 primair is ten laste gelegd niet wettig en overtuigend bewezen kan worden. De militaire kamer zal verdachte dan ook vrijspreken van het onder 1 primair tenlastegelegde.

Ten aanzien van feit 1 subsidiair

Vaststaande feiten

Verdachte is op 30 maart 2010 naar een bedrijfspand in Rijswijk gegaan waar K.A.C.C.A. [slachtoffer1] op dat moment aanwezig was. Tussen verdachte en [slachtoffer1] is vervolgens een handgemeen ontstaan en verdachte heeft daarbij fysiek geweld gebruikt tegen [slachtoffer1].

Hierdoor heeft die [slachtoffer1], geboren in 1981, een barst/snijwond boven haar rechterwenkbrauw, stomp oogletsel rechts, stomp buiktrauma en een schaafwond aan haar linkerheup opgelopen. Zij heeft aan haar verwondingen een litteken bij haar rechteroog overgehouden, dat ook na gebruik van cosmetica goed zichtbaar is.

Standpunt officier van justitie

De officier van justitie stelt dat voldoende wettig en overtuigend bewijs voorhanden is om tot een bewezenverklaring te komen van het onder 1 subsidiair tenlastegelegde. De officier van justitie wijst hierbij op de aangifte die wordt ondersteund door meerdere onafhankelijke getuigenverklaringen..

Standpunt van de verdediging

Verdachte heeft betoogd dat hij weliswaar heeft geschopt tegen de op de grond liggende [slachtoffer1], maar dat dit niet in het gezicht of tegen het hoofd is geweest. Daarnaast heeft verdachte betoogd dat hij [slachtoffer1] niet heeft geslagen. Het door [slachtoffer1] opgelopen letsel kan voorts niet als zwaar lichamelijk letsel worden beschouwd.

Oordeel van de militaire kamer

Aangeefster [slachtoffer1] heeft verklaard dat verdachte haar vol in haar buik, rug, ribben heeft getrapt en éénmaal tegen haar wenkbrauw.

Getuige M.A. [slachtoffer2] heeft verklaard dat ze heeft gezien dat verdachte [slachtoffer1] meerdere malen met gebalde vuisten in het gezicht en tegen andere lichaamsdelen sloeg, dat hij haar meerdere malen schopte en dat het leek alsof zij als een boksbal fungeerde.

Getuige R.C. [getuige1] heeft verklaard dat hij heeft gezien dat verdachte [slachtoffer1] meerdere malen sloeg en schopte, ook toen ze op de grond lag en dat verdachte [slachtoffer1] tegen het hoofd schopte, waardoor haar hoofd tegen de muur terecht kwam.

Getuige P.R. [getuige2] heeft verklaard dat hij heeft gezien dat verdachte [slachtoffer1] met behoorlijke kracht trapte, dat hij heeft gezien dat [slachtoffer1] meerdere trappen tegen het lichaam heeft gehad en dat verdachte ook richting haar hoofd heeft getrapt.

Verdachte heeft verklaard dat hij [slachtoffer1] meerdere keren, "aardig hard" heeft geschopt, voornamelijk op haar benen, maar mogelijk tegen haar zij of haar billen.

De militaire kamer acht op grond van deze verklaringen wettig en overtuigend bewezen dat verdachte [slachtoffer1] met grote kracht tegen het lichaam heeft geslagen en geschopt en dat hij haar ook tegen het hoofd heeft geschopt. Uit het toegepaste geweld volgt naar het oordeel van de militaire kamer dat voor zover verdachte niet de uitdrukkelijke bedoeling had om [slachtoffer1] zwaar te verwonden hij in ieder geval de aanmerkelijke kans voor lief heeft

genomen dat dit het geval van het door hem uitgeoefende geweld zou kunnen zijn.

[slachtoffer1] heeft door de mishandeling een verwonding bij haar oog opgelopen waarvan het litteken op de dag van de zitting, 20 december 2010, nog goed zichtbaar was. Het is een feit van algemene bekendheid dat een dergelijk litteken zonder verder plastisch-chirurgisch ingrijpen niet zal verdwijnen. Gelet hierop en gelet op de opvallende plek van het litteken en de omstandigheid dat het slachtoffer een jonge vrouw is die de smet op haar aangezicht lange tijd zal moeten dragen is de militaire kamer van oordeel dat dit, conform het algemene spraak gebruik dient te worden aangemerkt als zwaar lichamelijk letsel. De militaire kamer komt dan ook tot een bewezenverklaring van het subsidiair tenlastegelegde.

Vrijspraak ten aanzien van het onder 2 tenlastegelegde

De verdachte wordt, kort gezegd, verweten dat hij op 30 maart 2010 te Rijswijk M.A. [slachtoffer2] heeft bedreigd door met een mes stekende bewegingen in de richting van die [slachtoffer2] te maken.

Standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gesteld dat voldoende wettig en overtuigend bewijs aanwezig is om de verdachte voor het onder 2 tenlastegelegde te kunnen veroordelen. Te weten de aangifte van M.A. [slachtoffer2] en de verklaring van verdachte dat hij op 30 maart 2010 in het bedrijfspand aanwezig was en een mes bij zich had. Daarbij heeft verdachte voorwaardelijk opzet gehad op de bedreiging.

Standpunt van de verdediging

Door en namens de verdachte is betoogd dat hij het onder 2 tenlastegelegd feit niet heeft gepleegd en dat verder onvoldoende wettig en overtuigend bewijs voorhanden is omdat enkel [slachtoffer2] heeft verklaard dat er in haar richting met een mes is gezwaaid door verdachte.

Oordeel van de militaire kamer

De militaire kamer stelt vast dat alleen de belastende verklaring van aangeefster M.A. [slachtoffer2] in het dossier aanwezig is. De andere gehoorde getuigen verklaren niet dat ze waargenomen hebben dat verdachte met het mes dreigende steekbewegingen richting [slachtoffer2] heeft gemaakt. Het enkele feit dat verdachte aanwezig is geweest in het bedrijfspand en een mes bij zich had en dit mes op enig moment in de confrontatie met de in feit 1 genoemde [slachtoffer1] in de hand heeft genomen, is onvoldoende steunbewijs om tot een bewezenverklaring van de bedreiging van [slachtoffer2] zoals omschreven in de tenlastelegging te komen. De militaire kamer zal verdachte daarvan dan ook vrijspreken.

Vrijspraak ten aanzien van het onder 3 tenlastegelegde

Verdachte wordt - kort gezegd - verweten dat hij K.A.C.C.A [slachtoffer1] gedurende de periode van 1 april 2009 tot en met 31 januari 2010 opzettelijk heeft mishandeld in Rijswijk.

De militaire kamer stelt vast dat voor zover deze mishandeling al zou zijn gepleegd, deze blijkens de aangifte moet zijn gepleegd in de woning van aangeefster te Delft en niet in Rijswijk zoals is tenlastegelegd. De militaire kamer zal reeds om deze reden niet tot een bewezenverklaring kunnen komen en derhalve verdachte daarvan vrijspreken.

De militaire kamer acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het tenlastegelegde

heeft begaan, met dien verstande dat bewezen wordt geacht dat:

1 subsidiair.

hij op 30 maart 2010 te Rijswijk aan een persoon genaamd K.A.C.C.A. [slachtoffer1], opzettelijk zwaar lichamelijk letsel blijvend litteken, heeft toegebracht, door deze opzettelijk (met geschoeide voet) meermalen, althans eenmaal, tegen het hoofd en/of buik te schoppen en/of te stompen en/of te slaan;

Hetgeen verdachte meer of anders is tenlastegelegd is niet bewezen. Verdachte zal daarvan worden vrijgesproken.

De beslissing dat verdachte het bewezenverklarde heeft begaan, is gegrond op de feiten en omstandigheden die in de bewijsmiddelen zijn vervat.

Voor zover meer feiten bewezen zijn verklaard, worden de bewijsmiddelen alleen gebruikt voor het feit of de feiten waarop deze betrekking hebben.

4a. De kwalificatie van het bewezenverklarde

Het bewezenverklarde levert op:

Ten aanzien van feit 1 subsidiair
Zware mishandeling

4b. De strafbaarheid van het feit

Het feit is strafbaar.

5. De strafbaarheid van verdachte

Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de strafbaarheid van verdachte geheel uitsluiten. Verdachte is dan ook strafbaar.

6. De motivering van de sancties

Bij de beslissing over de straf heeft de militaire kamer rekening gehouden met:

- de aard en de ernst van het bewezenverklarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan;
- de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte, waarbij onder meer is gelet op:
 - het uittreksel uit het algemeen documentatieregister betreffende verdachte, gedateerd 6 september 2010;
 - een Reclasseringsadvies van Reclassering Nederland, gedateerd 11 juni 2010, betreffende verdachte opgemaakt door R. Jansen.

In dit reclasseringsrapport wordt aangegeven dat verdachte niet van mening is dat hij een probleem heeft ten aanzien van zijn agressieregulatie, maar wel bereid is zijn medewerking te verlenen als hem behandeling daaromtrent door de militaire kamer wordt opgelegd. Het recidiverisico wordt ingeschat als laag. Wel wordt het risico op letselschade bij de ex-vriendin van verdachte aanwezig geacht, nu nog een verdeling dient te worden gemaakt in de boedel. Geadviseerd wordt een (gedeeltelijk) voorwaardelijke gevangenisstraf op te leggen, met de bijzondere voorwaarden van meldingsgebod en behandelverplichting.

De militaire kamer overweegt in het bijzonder het navolgende.

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan zware mishandeling van zijn ex-vriendin op de wijze zoals bewezenverklaard. De militaire kamer neemt het verdachte kwalijk dat hij op een agressieve wijze verhaal is gaan halen bij zijn ex-vriendin op haar werk en dat hij daarbij in aanwezigheid van derden/collega's van het slachtoffer ook grof fysiek geweld niet heeft geschuwd. Dit heeft op het slachtoffer en de direct betrokken collega's van het slachtoffer een grote impact gehad. Daarnaast draagt een dergelijk feit mee aan gevoelens van onrust en onveiligheid in de samenleving. Het slachtoffer heeft voorts een litteken in het gelaat opgelopen waardoor zij nog dagelijks met de gevolgen van de zware mishandeling wordt geconfronteerd.

De militaire kamer neemt in haar oordeel mee dat verdachte tijdens het onderzoek ter terechtzitting heeft verklaard dat hij inmiddels het nut van een agressieregulatie-training inziet.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen oordeelt de militaire kamer dat voor de afdoening van de onderhavige zaak geen andere straf in aanmerking komt dan een deels onvoorwaardelijke gevangenisstraf en een voorwaardelijke gevangenisstraf met de oplegging van bijzondere voorwaarden van meldingsgebod en behandelverplichting ten behoeve van de agressieregulatie.

Deze straf is lager dan de officier van justitie heeft geëist nu de militaire kamer, in afwijking van de eis van de officier van justitie, verdachte van de onder 2 en 3 tenlaste gelegde feiten vrijspreekt.

6a. De beoordeling van de civiele vordering, alsmede de gevorderde oplegging van de schadevergoedingsmaatregel

De benadeelde partij K.A.C.C.A. [slachtoffer1] heeft overeenkomstig het bepaalde in artikel 51b van het Wetboek van Strafvordering opgave gedaan van de inhoud van de vordering, strekkende tot vergoeding van geleden schade.

De benadeelde partij vordert een bedrag van € 1182,-, bestaande uit € 152,00 aan materiële schade (1 dag ziekenhuis opname, een blouse, een pantalon, een riem, crème tegen litteken) en € 1030,00 aan immateriële schade.

De officier van justitie heeft verzocht de vordering toe te wijzen met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel ex artikel 36f Wetboek van Strafrecht.

De verdediging heeft aangegeven dat zij een matiging wenst op de immateriële schade maar zich voor het overige refereert aan het oordeel van de militaire kamer.

De militaire kamer acht genoegzaam aangetoond dat K.A.C.C.A. [slachtoffer1] door hetgeen haar door verdachte is aangedaan immateriële en materiële schade heeft geleden en dat zij uit dien hoofde terecht aanspraak maakt op vergoeding van die schade. Tegen de materiële schade, ten bedrage van € 152,00, waarvan de hoogte is onderbouwd met bewijsstukken (bonnetjes) is geen verweer gevoerd. Dit deel van de vordering wordt in zijn geheel toegewezen. De militaire kamer kan in deze strafrechtelijke procedure niet exact vaststellen welk bedrag aan vergoeding voor de geleden immateriële schade rechtens is. Zij is echter van oordeel dat in ieder geval een bedrag van € 750,- aan vergoeding voor de immateriële schade op zijn plaats is, zodat zij dit bedrag zal toewijzen aan het slachtoffer. De vordering is voorzover zij strekt tot vergoeding van een hoger bedrag wegens immateriële schade niet van eenvoudige aard zodat de benadeelde partij in zoverre niet-ontvankelijk is en de vordering slechts bij de burgerlijke rechter kan worden aangebracht.

Voor het toewijsbare deel van de vordering geldt tevens dat de militaire kamer de schadevergoedingsmaatregel ex artikel 36f Sr zal toepassen en dus verdachte de verplichting zal opleggen het bedrag, gelijk aan het door de militaire kamer toe te wijzen schadebedrag, aan de Staat te betalen ten behoeve van het slachtoffer.

7. De toegepaste wettelijke bepalingen

De beslissing is gegrond op de artikelen 10, 14a, 14b, 14c, 14d, 24c, 27, 36f en 302 van het Wetboek van Strafrecht.

8. De beslissing

De militaire kamer, rechtdoende:

Spreekt de verdachte vrij van het onder 1 primair, 2 en 3 tenlastegelegde.

Verklaart bewezen dat verdachte het tenlastegelegde, zoals vermeld onder punt 3, heeft begaan.

Verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is tenlastegelegd dan hierboven bewezen is verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Verstaat dat het aldus bewezenverklaarde oplevert het strafbare feit zoals vermeld onder punt 4.

Verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

Veroordeelt verdachte wegens het bewezenverklaarde tot

Een gevangenisstraf voor de duur van 150 (honderd en vijftig) dagen.

Bepaalt dat van deze gevangenisstraf 37 (zevenendertig) dagen niet zullen worden ten uitvoer gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten.

De tenuitvoerlegging kan worden gelast indien de veroordeelde zich voor het einde van de

proeftijd van 2 (twee) jaren heeft schuldig gemaakt aan een strafbaar feit dan wel navolgende bijzondere voorwaarde niet is nagekomen:

- Meldingsgebod

Veroordeelde moet zich houden aan de aanwijzingen die de reclassering hem geeft, voor zover deze niet reeds zijn opgenomen in een andere bijzondere voorwaarde. Daartoe moet hij zich binnen 5 dagen volgend op de datum dat het vonnis onherroepelijk is, telefonisch tijdens kantooruren melden bij Reclassering Nederland, arrondissement Utrecht. Hierna moet hij zich gedurende een door de reclassering te bepalen periode blijven melden zo lang en frequent als de reclassering dit nodig acht.

- Behandelplichting

De veroordeelde wordt verplicht zich aan te melden bij de Waag in Utrecht en deel te nemen aan een agressie-regulatietraining of bij een soortgelijke andere instelling. Dit voorzover en zolang De Waag dit in overleg met de reclassering noodzakelijk acht.

Geeft opdracht aan de (stichting) Reclassering Nederland om aan veroordeelde bij de naleving van voornoemde voorwaarde hulp en steun te verlenen.

Beveelt overeenkomstig het bepaalde in artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht dat de tijd, door de veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebracht, geheel in mindering zal worden gebracht.

De beslissing op de vordering van de benadeelde partij K.A.C.C.A. [slachtoffer1]

Wijst de vordering van de benadeelde partij ten dele toe.

- Veroordeelt de veroordeelde tegen kwijting aan K.A.C.C.A. [slachtoffer1] te betalen een bedrag van € 902,- (zegge negen honderd en twee euro).
- Veroordeelt de veroordeelde tevens in de kosten door de benadeelde partij gemaakt, tot op heden vooralsnog begroot op nihil en in de kosten ten behoeve van de tenuitvoerlegging van deze uitspraak nog te maken.
- Verklaart de benadeelde partij voor het overige niet-ontvankelijk in de vordering.

Maatregel van schadevergoeding ad € 902,-, subsidiair 18 dagen hechtenis.

- Legt op aan veroordeelde de verplichting aan de Staat ten behoeve van het slachtoffer K.A.C.C.A. [slachtoffer1], te betalen € 902,- (zegge negen honderd en twee euro), bij gebreke van volledige betaling en volledig verhaal te vervangen door hechtenis voor de duur van 18 dagen, met dien verstande dat de toepassing van de vervangende hechtenis de hiervoor opgelegde verplichting niet opheft.
- Bepaalt daarbij dat voldoening van de ene betalingsverplichting de andere doet vervallen.

Aldus gewezen door:

mr. T.P.E.E. van Groeningen, rechter, als voorzitter,
mr. A. Th.M. Vrijhoeven, rechter,
kapitein ter zee van administratie mr. H.T. Wagenaar, militair lid,
in tegenwoordigheid van mr. G. Croes, griffier.

en uitgesproken ter openbare terechtzitting van deze rechtbank op 3 januari 2011.
